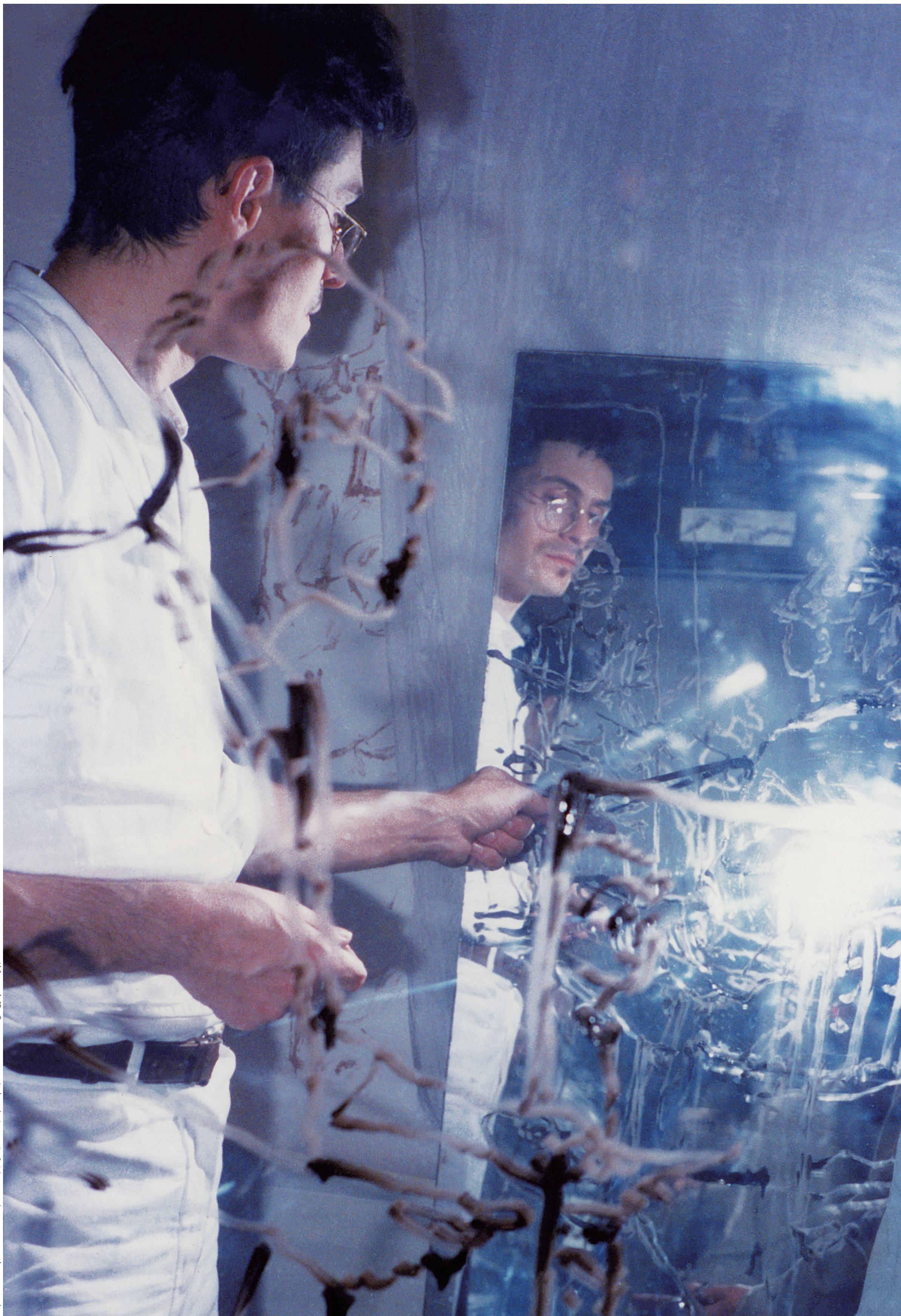

ÉRMEZEI ZOLTÁN

életmű - kiállítás

VISSZA
előretézés

A képezés síkján | Flat Simulances of the Concept, 1988, vászon, C-print | C-print on canvas - magángyűjtemény | private collection

ZOLTÁN ÉRMEZEI: *The Œuvre | A Look BackForward*

LUDWIG MÚZEUM
Kortárs Művészeti Múzeum
Museum of Contemporary Art
www.ludwigmuseum.hu

2016. február 5 - március 27. | 5 February - 27 March 2016

Corpus 7 (Ball lator) | Corpus 7 (Left Thief), 1991, gipsz | plaster, 170 x 150 x 20 cm
 MNG letét | deposit – Hungarian National Gallery

ÉRMEZEI ZOLTÁN életmű-kiállítás

VisszaElőretékinés

Érmezei Zoltán 60 éves lenne, amikor életmű-kiállítására készülünk, azonban nem lehet közöttünk korai halála miatt. Képzőművészként eszmélésétől kezdve foglalkoztatta a halál gondolata, műveinek manifesztáló csúcspontja a gondolatnak az önmagáról készített *Corpusok*.

Művészi munkássága radikális gesztussal indult: első akciójaként 1975-ben fizetett próbírhirdetésben tette közzé saját halálhírért, ami nem kellett semmiféle feltűnést, csak jóval később radikalizálta a konceptuális művészeti irányzatának követőit. Első konceptuális munkái mail art művek voltak az 1970-es évek végén: szellemes postai küldemények, melyekkel megdöbbentette címzettjét (*Minta érték nélkül*). A konceptuális munkák és rajzok feliratait spontán módon keveredtek azokkal a cédulákkal és jegyzetekkel, önálló műként ható képcímekkel és feliratokkal, melyeket Érmezei Zoltán százszámra készített, s melyekkel beírta magát (szó szerint) a legnagyobb magyar gondolkodó művészek (művészetfilozófusok?) közé.

Érmezei egész élete a művészet különböző területein zajlott. Fiatal korában a színház vonzotta, díszlettervező akart lenni. Így került kapcsolatba avantgárd képzőművészekkel, köztük a számára legjelentősebbel, Pauer Gyulával. Vele fejlesztette a különleges gipszöntési technikát, amelynek végtelen variációs lehetőségeit rövid, de intenzív életében használta (*Feltárás, A föld emlékezete, Corpusok*). A kortárs művészeti teória kurrens vizsgálódási területe az együttműködési gyakorlatok, amelyben Érmezei Zoltán Rauschenberger Jánossal és Pauer Gyulával a magyar művészettörténet kiemelkedő ciklusát teremtette meg, *P.É.R.Y. Puci*, a rejtélyes, fikatív tájképfestőnő figurájával és műveinek elkészítésével (*Dráva menti képek*). A sorozat nemcsak játékos ideájával, hanem szigorúan aktuális politikai reflexiójával is fontos része a kánonnak. Az együttműködési gyakorlatok variánsai végigkísérik Érmezei Zoltán alkotói periódusát, párhuzamosan a nemzetközi tendenciákkal vállal különböző erősségű szerepeket. Az 1970/80-as évek fordulóján beköszöntött a posztmodern, és vele az „újfestészet” meg a transzavantgárd, melyek lépten-nyomon új típusú művészpárokkal és művészcsoportokkal adtak jelt magukról. Érmezei önzetlenül, de kreatív módon segít Altorjai Sándornak befejezni festészi életművét, asszisztál Erdélyi Miklós műhelyében, és segédként tökéletesíti Megyik János fakonstruktívóit Bécsben. De a legjelentősebb műveit, melyek egyértelműen a szobrászat, majd a festészet műfajába sorolhatók, már Rauschenberger János társaságában koncipálja és alkotja meg. Ezek a magyar és a nemzetközi szobrászat történetében egyedülálló „önlenyomatok”, melyek akár „bemozdult szobroknak” is nevezhetők (*A föld emlékezete* című és más domborművek), egyúttal rendkívül különleges egyéni és páros önarcképek. Az öntőformából kikerülő eltorzult formák egyszerre tekinthetők az érzelmek karikatúrisztikus felfokozásának, fiziognómia tanulmányoknak, body artos akciólenyomatoknak, de akár a klasszikus expresszionizmus továbbvitelének is. Érmezei a domborművekkel párhuzamosan hosszú rajzsorozatokban vizsgálja saját arckifejezését, érzelmi és fiziognómiai változásait. Az önarckép tükörhelyzetéből fejlődnek ki a Rauschenbergerrel való együttműködés legátgondoltabb példái: a két művész egymást festi, egyidejűleg, mozgás közben, olykor a tükör felületén. „Rögzítik a tükörképeket”, új tükörfestményeket hoznak létre, ami nemcsak új képtípust eredményez, hanem számos nyelvi játék megszületését is lehetővé teszi.

Érmezei Zoltán egész életművét áthatja a szavak, szójátékok mesterei kezelése, ami már-már költészet és filozófia, de konkrétan és egyértelműen reflexió magára az alkotásra: a „metanyelvi” funkció kiterjesztése, mely konceptuális művészete sajátja.

Érmezei Zoltán, aki saját vallomása szerint egész életében életmű-kiállításán dolgozott, utolsó tárlatán akcióval, egy szakrális-liturgikus rítussal búcsúzott: 1990-ben a Budapest Galéria Lajos utcai kiállítótermében barátai segítségével létrehozta a közönség előtt saját gipszlenyomatát, egy drámai megfogalmazású gipsz *Corpus*t,

Daugerrolasztika 1 | Daguerre-statue 1, 1988, 110 x 85 x 5 cm
 magántulajdon | private collection

amelyet úgy akasztanak fel a falra, hogy méltán juttatja a Megfeszítettet (vagy Fehér Márta videófelvétele még inkább a Keresztlevélt) a néző eszébe. Döbbenetes az a folyamat, melynek során a művész teste előkerül a föld alól, és fizikailag ugyanabba a helyzetbe kerül, mint a kiállítóterm pincéjében felsorakoztatott állérgészeti szobrok, -leletek (*Feltárás*), és végül térbeli és időbeli egységgé fonódik a szenvedés és a halál, a temetés és a feltámadás gondolata. A művész ekkor már súlyosan beteg. Az akció erősen emlékeztet egy szakrális liturgiára vagy rítusra. Méltó befejezése egy olyan életműnek, melyet mindvégig áthat a filozófia és a hit.

A Ludwig Múzeum Érmezei Zoltán életmű-kiállításán a művész számos eddig még nem látott vagy raktárakban nyugvó művét mutatja be magyarországi kontextusba helyezve, elsősorban a kollaboráció, a szoboröntés és -lenyomat technikai megújítása köré csoportosítva az alkotásokat. A most először megjelenő korai

koncept, elsősorban mail art művek pedig a 80-as évek szellemi pezsgését és a művészek kapcsolati hálóját mutatják be.

Új elemmel gazdagodik a Ludwig Múzeum kortárs életműveket bemutató sorozata, mely Maurer Dóra, Megyik János, Amerigo Tot, John Cage, Tolvaly Ernő és mások munkásságát mutatta be, más és más szempontból.

BEKE LÁSZLÓ

Konceptió: BEKE LÁSZLÓ
 Kurátor: GÁL GEORGINA, UHL GABRIELLA
 Művészeti munkatárs: ELN FERENC, FEHÉR MÁRTA, RAUSCHENBERG JÁNOS, SZABÓ RÓBERT
 A kiállításához kétnyelvű katalógus jelenik meg, tanulmányokkal ÉRMEZEI ZOLTÁN munkásságáról és ÉRMEZEI ZOLTÁN elméleti írásaival.

A tárlathoz kapcsolódó kísérőrendezvényekről és rendezhető tárlatvezetésekről a múzeum honlapján értesülhetnek.
www.ludwigmuseum.hu

ZOLTÁN ÉRMEZEI: The Œuvre

A Look BackForward

Had he not passed away unduly young, Zoltán Érmezei would be sixty years old now that we present this exhibition of his oeuvre. As a visual artist, he was intrigued by the idea of death from the start, and the idea found its ultimate manifestation in the last group of works, *Corpuses*, which he modelled after himself.

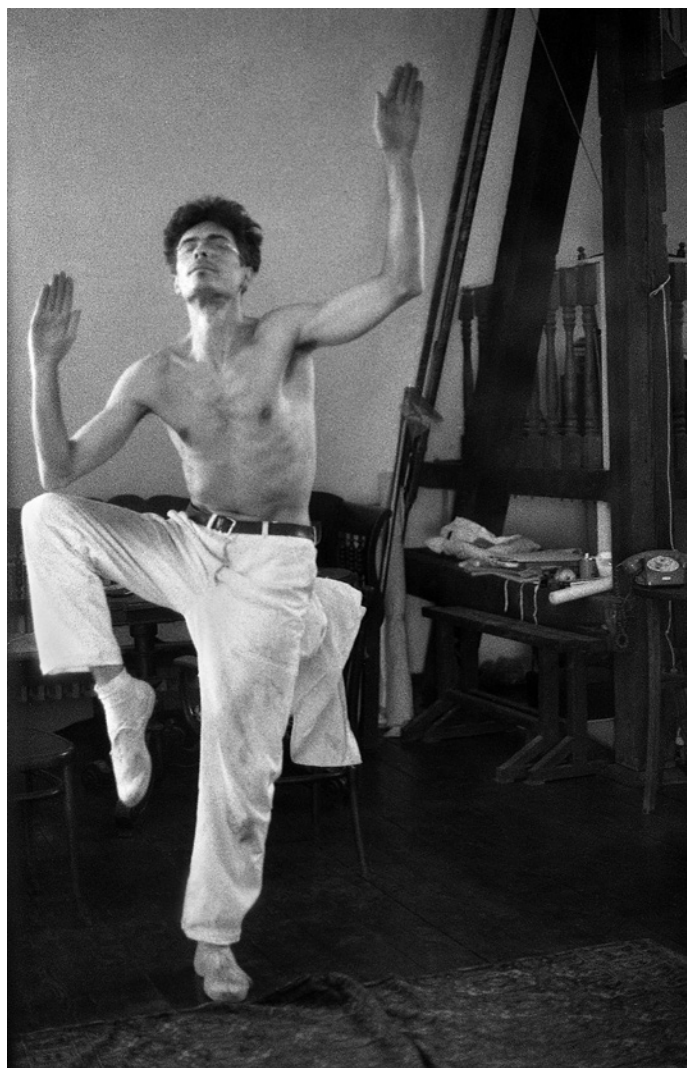
His work began with a radical gesture, when in 1975 he posted an announcement of his own death in a national daily—an act that attracted no attention at the time, and was to radicalize the followers of conceptual art only much later. His first forays into conceptualism were mail art works in the late 1970s, witty pieces that were to shock the addressee (*Sample of No Value*). The inscriptions of the conceptual works and drawings spontaneously mixed with the hundreds of notes and cards he wrote, the titles and comments that give the impression of self-subsistent pieces, constituting a body of writing that made him one of the preeminent thinkers among Hungarian artists (philosophers of art?).

Érmezei's whole life took place in various fields of art. He was attracted by theatre at a young age, and he wanted to be a set designer. As a result, he came in association with avant-garde visual artists, among whom Gyula Pauer was to have the greatest influence on him. Pauer helped him to develop the special plaster casting technique whose endless variations he was to use throughout his short but intensive life (*Revelation, The Memory of Earth, Corpuses*). Cooperation practices are currently of great interest for contemporary art theory; Zoltán Érmezei engaged in a manner of cooperation with János Rauschenberger and Gyula Pauer that is outstanding in Hungarian art history, with the three creating the figure and works of *P.É.R.Y. Puci*, the mysterious, fictitious female landscapist (*By the River Drava*). The cycle became an important part of the canon on account not only of the playful idea, but its very topical political reflections as well. In a variety of forms, cooperation practices were to mark Zoltán Érmezei's complete career, while he also undertook roles of varying intensity, much in line with international trends. The turn of the 1970s and 1980s saw the dawn of postmodernism, and along with it, that of the New European Painting and the trans-avant-garde. Unselfishly but creatively, Érmezei helped Sándor Altorjai to bring his work in painting to a denouement, lent a hand to Miklós Erdélyi in his studio,

ÉRMEZEI Zoltán – RAUSCHENBERGER János: *Rajzoló tükörkép* | Drawing mirror image 1988, olaj, vásznon | oil on canvas, 145 x 179 cm
 MNG, ltsz.: MM.92-9. | Hungarian National Gallery Inv. MM.92.9

and assisted János Megyik in Vienna to perfect his wooden constructs. It was, however, in the company of János Rauschenberger that he came to conceive and create his most important works, which unmistakably belonged to the field of sculpture, and later to painting. *The Memory of Earth* and the other reliefs, these "self-impressions" or "blurred statues" are also very special individual and double portraits, unique in the history of both Hungarian and international sculpture. The distorted forms that were cast can be simultaneously considered caricatural accentuations of emotions, studies in physiognomy, body-art impressions made in the course of actions, and even follow-ups to classical expressionism.

Feltárás | Excavation, installáció | installation (Domb kiállítás, Csepel | Hill – exhibition), 1990

Along with the reliefs, Érmezei made extended drawing series to study his own facial expressions, the changes in his mood and physiognomy. Out of the mirror-situation of the self-portrait grew the most carefully considered examples of cooperation with Rauschenberger, when the two artists painted each other at the same time, while in motion, often on the surface of a mirror. They "fixed the mirror image," created new mirror paintings, which resulted in not only a new type of image, but a number of instances of verbal play.

Zoltán Érmezei's whole oeuvre is marked by the masterful use of words and puns, which borders on poetry and philosophy, but which on a more concrete level constitutes unmistakable reflections on creation itself, the fulfilment of a characteristic of conceptual art, its "metalinguistic" function.

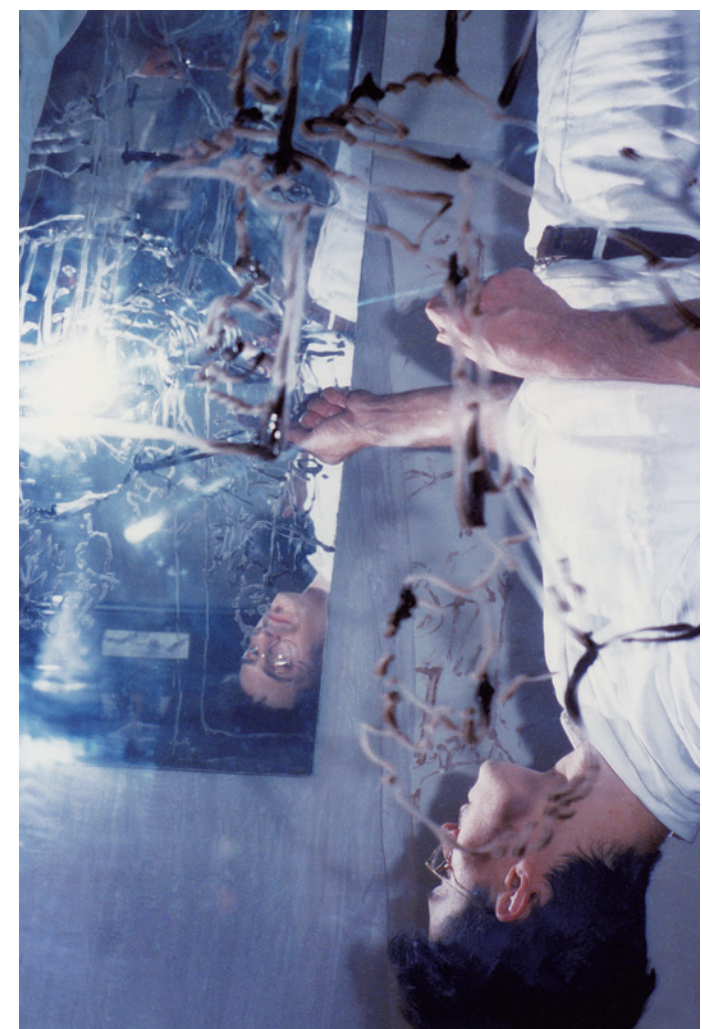
Zoltán Érmezei, who by his own account was working on an oeuvre exhibition throughout his life, bade farewell with an action, a sacral-liturgical rite, at his last exhibition: in 1990, in the Lajos Street exhibition hall of Budapest Gallery he created, with the help of his friends and in the presence of an audience, his own plaster cast, a dramatically executed *Corpus*, which, when hung on the wall, could not but remind the viewer of the Crucified Christ (or, thanks to Márta Fehér's video recording of the event, of the Descent from the Cross). The process of the action was astonishing as the artist's body was unearthed and assumed the same position as the pseudo-archaeological statues and finds of the *Revelation* exhibition in the gallery basement, before the ideas of suffering and death, burial and resurrection met in a final spatial and temporal unity. By this time the artist was seriously ill. Strongly reminiscent of a sacred rite or liturgy, the action was a fitting closure to a life's work that was permeated all along by philosophy and faith.

Several of the works that Ludwig Museum displays at its exhibition of Zoltán Érmezei's oeuvre have never been seen publicly, or have been in storage for a long time, and are now presented together with their Hungarian context, with such focal points of arrangement as collaboration and the technical innovations introduced to sculpture casting and impression making. The early conceptual, chiefly mail art works, presented now for the first time, throw a new light on the intellectual fermentation of the 1980s, and the connection network of the period's art scene.

This is a new addition to Ludwig Museum's series on contemporary oeuvres, which has offered a different perspective each on the work of Dóra Maurer, János Megyik, Amerigo Tot, John Cage, Ernő Tolvaly, and others.

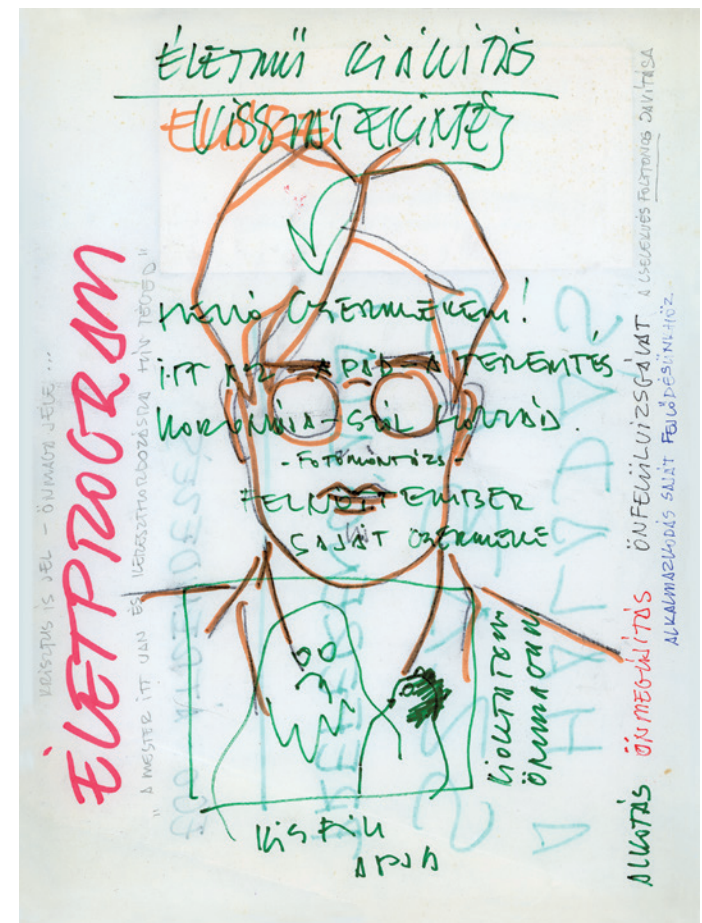
LÁSZLÓ BEKE

ZOLTÁN ÉRMEZEI: The Œuvre | A Look BackForward

VisszaElőretékinés

ÉRMEZEI ZOLTÁN életmű-kiállítás

Életprogram | Life-program, é.n., grafika | graphic, 29,7 x 21 cm
 magántulajdon | private collection

MÚZEUMPEDAGÓGIAI PROGRAMOK
 Múzeumpedagógia óvodásoknak, iskolásoknak, tanároknak, családi programok, közösségi, szakmai és ismeretterjesztő programok, tárlatvezetések.

MUSEUM EDUCATION PROGRAMMES
 Museum education for pre-school and school groups as well as for teachers; family programmes, guided tours, programmes for professionals; community education programmes for everyone.

Programjegy | Programme ticket
 600 Ft/fő | person

Kapcsolat | Contact
muzeumpedagogia@ludwigmuseum.hu
 +36 1 555 3437

CSORORTOS ÉS EGYÉNI TÁRLATVEZETÉSEK
 10 fő alatti csoportok számára: a belépőjegyven felül, magyar nyelven: 6500 Ft/csoport; idegen nyelven: 7500 Ft/csoport
 10 fő feletti csoportok a belépőjegyven felül 600 Ft/fő
 Jelentkezés: tarlatvezetes@ludwigmuseum.hu | +36 1 555 3433

GUIDED TOUR FOR GROUPS OR INDIVIDUALS
 Guided tour for groups of less than 10 people
 Upon booking in advance and with a purchased exhibition ticket
 HUF 6,500 per group in Hungarian
 HUF 7,500 per group in other languages
 Guided tour for groups of more than 10 people
 Upon booking in advance and with a purchased exhibition ticket
 HUF 600/person
 Booking and further information: guidedtour@ludwigmuseum.hu
 +36 1 555 3433

A LUDWIG MÚZEUM NYITVATARTÁSA | OPENING HOURS AT THE LUDWIG MUSEUM
 Állandó kiállítás: kedd–vasárnap: 10.00–18.00
 Permanent exhibition: Tuesday–Sunday: 10.00–18.00
 Időszaki kiállítások: kedd–vasárnap: 10.00–20.00
 Temporary exhibitions: Tuesday–Sunday: 10.00–20.00
 Hétfőn a múzeum zárva tart. | Closed on Mondays.
 A Ludwig Múzeum a Művészetek Palotája programjaira érvényes belépőjeggyel egy tetszőleges alkalommal – az előadás napjáig – ingyenesen látogatható!
 The exhibition can be visited free of charge with valid tickets to the Palace of Arts.

JEGYÁRAK | TICKET PRICE
 Időszaki kiállítás | Temporary exhibition: 1,600 HUF
 Gyűjteményi kiállítás | Collection display: 1,000 HUF

LUDWIG MÚZEUM

Kortárs Művészeti Múzeum
 Museum of Contemporary Art
www.ludwigmuseum.hu

MÚPA BUDAPEST | 1095 Budapest, Komor Marcell utca 1.
info@ludwigmuseum.hu
www.ludwigmuseum.hu | [facebook.com/ludwigmuseum](https://www.facebook.com/ludwigmuseum)
 Tel: +36 1 555 3444

